

דברים לטכס הסרת הלוט לאבני ההנצחה של משפחת קרביץ וקהילות קובל וז'טל (30.7.08)

תמר קרביץ ז"ל

שורשיה של תמר קרביץ לבית משפחת גורפינקל הן מהעיר היהודית-ציונית קובל שבמחוז ווהלין. קובל, שנמצאה על פרשת דרכים מרכזית במזרח אירופה היתה אחת מהערים היותר ציוניות בפולין שלאחר מלחמת העולם הראשונה. העיר על עשרים אלף יהודיה נכחדה ונהרסה כמעט כליל ע"י הנאצים ועוזריהם האוקראיניים.

תמר עלתה ארצה בסוף שנות הארבעים של המאה הקודמת עם בעלה שלמה וכבר לאחר פחות משנתיים לקליטתה בארץ, תמר התנדבה לוועד ארגון יוצאי קובל בישראל והיתה לאחת מהפעילות ביותר בארגון.

בכיר וזקן הקובלאים, חברנו בוועד עד היום הזה, אלי מנדל, מספר:

בתחילת שנות החמישים על תמה ועלי נפלה משימה למצוא עבודה למשפחה בעייתית של עולים יוצאי קובל- אבא משותק עם בן בגיל 16 וסבתא שניהלה את המשפחה. הם קיבלו דירה בבת-ים מטעם הסוכנות. הגענו להחלטה להפוך את ביתם לספרייה וגם לקיוסק לעיתונים. אזור בת ים היה אז מלא בעולים חדשים ועוד לא היה שם קיוסק שכזה. נודע לנו על כמה בתי מסחר ידועים שבעליית הגג שלהם שכובים אלפי ספרים ישנים. תמה, אישה בריאה ויפה נרתמה למבצע ובעזרת עגלה סחבנו את הספרים לדירה. גם סחבנו לדירה קרשים מבנייה שבסביבה ונגר שהכרתי הגיע לעזרה. הקמנו בבית המשפחה ספרייה לתפארת. עם הזמן נבנו בבת ים בתים ורבי קומות רבים והדירה עם הספרייה והקיוסק הפכו לעסק פורח ולא עבר זמן רב והמשפחה עברה לגור בדירה חדשה ומרווחת. על וועד קובל הם כמובן שכחו...

תמר התמידה בחברותה בוועד קובל עד יום מותה. אישה אצילית וזקופה כתמר. הייתה לה ביקורת בונה ובמידה הנכונה. היא הצטיינה בנדיבות וברוחב ליבה. מעולם לא חיפשה כבוד ופרסום. בטבעיות וכלאחר יד תרמה לפעילויות הארגון שוב ושוב. תרמה תרומה מיוחדת להשלמת מודל בית הכנסת שבהיכל ווהלין, פרי יוזמתו ובמימונו של חברה לוועד, אלי מנדל. תרמה לקרן המלגות, בארגון ציוד למסיבות החנוכה של הארגון ועוד כהנה וכהנה.

אך יותר מכל תרומה כספית: במותה, כמו במהלך חייה, ציוותה תמר לנו- דורות ההמשך- להמשיך בדרך שסללו עבורנו האבות המייסדים: להירתם ללא לאות למלאכת שימור והנצחת זכר קדושי העיר.

יהי זכרה ברוך.